

Куда Київ 54
вул. Чкалова 52
кв. 38

Кому Маняку Воло-
димру Антонов.

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
287400 Швейцария
Вильмизской обл.
ул. Морозовская 13
Д. А.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Мамовий Володимир Антонович

Виключково читав і в газеті
"Колбасовське плем'я" про голо-
довку 33-го року. Мені зхвилю-
вало це розповідь і я так не-
мицко що дивився і не засну заду-
маною смерті.

У 1927 р. наорганізовані Мені ішов
її рік. Я все пам'ятаю те стра-
шне і було в мене переродило.
Там такий вимарок: Я вмере ро-
світ ріки і тікати серед цвинтар-
стелі - якого коріння багатого
морей. У неграми не знаю
(хочу було рекіавка). Пір'явля і
побачив в одні живих і мертвих
морей. Мертві морей були безсмертні і
неможливі вераїти і жини. Я змало-
досе і придітаю борони і розказав
про це мамі. Мамі жини побачив
і сказав: "Не хори ранко, вір ролі
- до заріануть і з'являть". В мамину
смерть росквіт жини голою званим бою
всі Деніком. Він зовсім не цвин-
тар всіх цих морей, які ще були
всина жини і жини, то просили бою
що він їх не бачив, а він говорив:
"А що я ще завтра я побачу кри-
ту - всерівно ти завтра помреш".
В жини всі ще жини жини, яку
хтось витягує і жини і воно і
про нове я сфери ролі.
Жини морей були сфери ролі го-
ловко. Жини були жини ро-
жини (7 голору) і жини свотх
жини. Це було. Жини, що
жини пр. жини ролі жини
жини, а жини жини.

Ці моря, котрі там дохля і морс-
 е. А море — в них був дужий
 струмний вигляд. Море і
 повітря, у них були інші
 звірі. У такі моря що там
 людей і рохлих тварин — то по-
 мерли там і саки. До морс-
 ців і їх діло. А моря котрі
 там бурли, агіти і т. п. — вим-
 ле. А царю Демсові, що звозив
 морі — Качили хліба. То вим-
 го кабуло, ні мало і нічого ко-
 роного. Боли, або рани хліба, то
 він готовий був всіх пожити.
 А пам'ятаю як малий брат Ки-
 рило поносив до нас в риб
 п'ятеро пухлих риб. У баці був
 риб, а баці з глорі. У сказав
 "Ах, як" Як можна то сказати їх,
 а який вже всерівно. У рибки,
 і його діти виглядає. А всі рі-
 ро в якій хаті були моря. Столи
 пуста бурли, до повидирати
 вимали.

А в нас була дужа робота коро-
 і рава. Багато моря. Татко
 працював слесарем на будівель-
 браху. Полугав він пайок, але
 ніколи не приносив до ро-
 рава дітей, які вже були що
 він був їм і пірхирати його.
 Мер, востро дужа п'ятеро, що ні-
 го в нас не кричів. А він говорив:
 "У нас корова в, море і риб."
 А який порруго погав, хор-
 не в нас в'ярує і рвали
 вимали. Корова же була не ро-
 тили, але вже було. Потім ці
 корова дужа в нас, море і

могло не жертих, щоб ніхто не
варив. І так ми спалили в
полі і ропомігали по воєнни-
хості кожен проїжджав. Коли же-
на була по колоски, то тато
був просив, щоб не було тому, що
тоді за колоски вбивали прісно
не ласці, де жастали. Тоді жінки ще
мори були дуже виснажені.
Взимали в сім'ях діти, дорослі і
цих вимених класи не було і
воєнни на хворобу. Тато ропо-
мгав воя. Роси не грабнику мо-
локо когетарам, бо вони були дуже
лі і приїжджали за сім'ями і наїжджали
— сина нікому не знати пару. А
татові скільки: воя орабська са-
на, то сирен в тирани.

В того чоловіка були поляр
і голору бачен і два брати.
А він у мене закінчився першим,
тоді, що нас воя і воя о-
ваке ні в сім'ях моєму воя.
голови 1923р. пароржених. Доїжд-
де війни, нішов на фронт і приї-
шов раненим дуже воя. І хво-
ри на хр. нєвмове. УНВ. Тр. воя.
А зараз лєнть рєдити пароржених
в лєвєри.

Терет таке рєдичество (соло), юнїст
(воя) вояку працю і лєтєн
хворїєн. І хворїєн небагати.

Про рєдичє вояку — вояку
не вояку, щоб таке було і лєтєн
був. Нєвїрєтє тому, що Україна
багата вояку, родюча і
моя трудомови. А приїжд-
цєго вояку — ?? Тїмєн те-
пер пєрєтє і жєдєтє.

Мам'ята ще, що хориха ступи-
гари по хатах і поришків і
тербинок забраних лежув, кружув,
мечем'ю і щито. Рубавишва
пелі, ляманки. Били Морев, щоб
примовали, де хліб захований.
Наша мама, на пелі сховала
в тербинок трохи мук. Приблизно
ці брочари і знайшли цю мук.
Потім забрати, а ми сестри
встались рукамі за тербинок і
руки плакали. Ми нас стріляли
як хрипів і забрало. Це кати,
а не моря. Тепер ми знаємо що
було зникнення українського
морю. Це було в с. Росоні

Литовського р-ну
Вінницької області.
Коли у нас вимкнули баніані
поговорити і всі факти описа-
ти, притаманні і внаслідок.

Морі по перші і більше лежало
в хатах мертві і нікому
було хоронити їх, бо деякі не-
справлялися з роботою.

Р. С. Вибачте за неграмотність.
І написав я в с.

З повагою Рудинська Морина
де Васильєва,

першу в м. Ізміні 28.11.00
вук. Морозівська 13
Вінницької обл.
Л. А. В.